

Setkání modelářů v Hranicích je bezpochyby nejstarší a největší českou akcí, kde jsou na programu dny pouze elektrolety. Letošní ročník byl už v pořadí patnáctý, a proto nezaškodí říct si pár slov o jeho historii: První tři ročníky se konaly v Chropyni jako sraz elektroletců a na svědomí je měl Vítů Gybas. Poté celá akce přesídlila do Horních Nětčic a k Vítovi se přidal František Machač. V posledních letech se JETI Model Meeting natrvalo usadil na aeroklubovém letišti v Hranicích na Moravě.

Hlavní hnací silou a hlavou celého projektu se stal od přesídlení do Nětčic František, který společně s Vítou, svoji rodinou a osvědčeným týmem pomocníků dovedl tohle setkání na organizační špičku modelářských akcí. Neviděl jsem moc leteckých dnů, a to včetně leteckých dnů „dospělých letadel“, tak precizně zorganizovaných, jako byl letošní ročník JETI Model Meetingu – vše šlo jako po drátku. Dokonce i to počasí, které ještě v sobotu ráno vypadalo špatně, dokázalo vydržet bez deště až do zakončení. Kdo někdy snad zauvažoval o pořádání modelářské akce, měl by Hranice alespoň jednou navštívit, jednak aby něco „odkoukal“ a jednak aby si nastavil laťku. JETI Model Meeting prodělal úžasný vývoj a je každým rokem lepší a lepší.

Dalo by se říct, že JETI Model Meeting je jakousi metou, ke které modeláři-elektroletci směřují své úsilí („chei, abych to měl hotové do JETI Model Meetingu“, „potkáme se na JETI Model Meetingu“, „jak to, že jsi nebyl na JETI Model Meetingu“...).

Na JETI Model Meetingu firmy velmi často představují svoje novinky.

Na JETI Model Meetingu se potkávají všichni „od elektroleteckého fochu“, mnozí přijíždějí i o několik dní dříve, griluje se, popláká se, trochu pivka či jiných lihovin se vypí-

JETI Model Meeting 2009

Asi největší klenot letošního JETI Model Meetingu, Douglas DC-3 Dakota Tomáše Vaňka

je, proberou se plány na příští desetiletí. Hospodu dříve nahrazovaly zelené vojenské stany s nezapomenutelnou vůní celtoviny (na které mnozí doposud se slzou v oku vzpomínají), kde zábava mnohdy vydržela až do velmi pozdních hodin. Pořád se mi vybavují krásné večery, respektive noci, kdy mikrovtulničky přinesené do stanů padaly rozjuchaným hostům do piva. Je opravdu na co vzpomínat. Zvlášť proto, že František letos při ukončení překvapením pilotům oznámil, že další ročníky už nebude hlavním organizátorem, nýbrž pouze vypořádá tým, který celou akci převezme. Za svou dlouholetou práci sklídl bouřlivý, dlouhotrvající a zasloužený potlesk všech zúčastněných. Z mnoha úst jsem slyšel, „To snad

nemyslí vážně, že ne?“ Necháme se příštím rokem překvapit a budeme se modlit k elektromotorickému bohu, aby JETI Model Meeting i nadále pokračoval.

Na žádném ze srazů elektroletců neuvidíte pohromadě tolik létajících skvostů, jako zde. Alespoň pro představu: B-25, Bf 109G, Turbolet, Kalinin K-7, Po-2, F4U Corsair, Zlin 526, Hawker Fury, Caudron, Dornier D 335 Pfeil, Mustang, MiG-29, Douglas DC-3, Grob G 109, Fokker Dr. 1, Tiger Moth, Bücker 131, Sikorski S-38 a spousta jiných. Není možné se v jednom článku rozepisovat o všech létajících krasavcích, pokusím se alespoň vybrat novinky.

Naprostě nepřehlédnutelný je Douglas DC-3 Dakota Tomáše Vaňka. Tohoto pilota a modeláře si jistě všichni návštěvníci předešlých ročníků JETI Model Meetingu pamatují s třímetrovým polystyrenovým Herculesem, který předváděl překrásné nízké průlety. Letos Tomáš všem vyrazil dech! Jeho nová Dakota má rozpětí 3 800 mm, hmotnost

12 000 g a je poháněna dvěma motory Hyperion Z 4035. Pohonná baterie je 5s2p Li-pol 5 000 mAh. Model je opět postavený z polystyrenu, ale v tak excelentní kvalitě, jakou jsem u tohoto materiálu zatím neviděl. Spáry, nýty, prolisy, špičkové zatahovací maketový podvozek vlastní výroby. A navíc, velmi kultivovaný letový projev; jakmile tohle letadlo Tomáš dostane do ruky stejně jako Herculesa, máme se opravdu na co těšit. Pro mě je Dakota určitě letošní nejzajímavější letadlo na elektroleteckém nebi.

Petr Drahoš je velmi pilný stavitel. Ostatně na letošním JETI Model Meetingu dostal Cenu Lojzy Rafaje, kterou uděluje volné sdružení FBEST. Petr ji získal oprávněně za množství a kvalitu svých konverzí letadel na elektropohon. Na setkání přivezl krásného B-25 Mitchella o rozpětí 2 420 mm a hmotnosti plných 12 450 g, předělaného na elektropohon ze stavebnice MBL. Bohužel jsme model neviděli letět, jeden z procházejících pilotů mu totiž poškodil směrovku. Petr je ale nejen pracovitý modelář, nýbrž i plodný autor, a tak se snad s podrobnějším popisem tohoto složitého a elegantního modelu brzy seznámíme.

Bohuslav Trojan létal s dmychadlovým modelem MiG-29, který postavil ze stavebnice firmy HET. Po-

Plomaketa MiG 29 v polském markingu Bohuslava Trojana je poháněna dvěma elektrodmychadly VASA 70

DA 42 Twin Star Jaroslava Velíska o rozpětí 2 690 mm má trup, winglety i motorové kryty laminátové. Zatahovací podvozek Giezendanner není na našich letištích často k vidění.

stavil není možná správné slovo, protože nebyl spokojený s kvalitou dodaných dílů, a mnohé z nich udělal znovu, například povrch křídla, sací potrubí, plastové doplňky atp. Hmotnost modelu těmito úpravami vzrostla na 3 800 g, což jistě není nejmenší na jet o rozpětí 960 mm, nicméně pohon dvěma dmychadly VASA 70 s motory Typhoon EDF 2W-25 vytváří statický tah 4,2 kg! Ovšem při napájení šesti Li-pol 5 000 mAh a odběru 132 A. Přísěrný příkon na tak malé letadlo! Nechtěl bych slyšet, co by na takové plýtvání energií řekli ekologové s biomasou. Když si představím, jak

velké letadlo s vrtulí by letělo s takovým příkonem, mrazí mne v zádech. Ale MiG létá opravdu moc pěkně, to se musí nechat.

Modellstudio Tupesy přivezlo prototyp Zlína Z-226A, se kterým létal Zdeněk Hubáček junior. Model je dodáván jako stavebnice v rozsypu a podle použitých doplňků je možné postavit všechny varianty až po Z-526 AFS. Rozpětí má 2 800 mm, tento kus byl osazen motorem AXI 5345 s vrtulí Mejzlik 22/12 a napájen 10slp Li-pol 4 500 mAh. Jeho letový projev je podobný předloze – ostatně visení na vrtuli od tohoto stroje zaplat' pánbůh ani nikdo neočekává – a je schopný lehce zvládnout všechny akrobatické prvky jako dospělý Zlín. Kromě běžných funkcí má ovládané odštěpné brzdicí klapky a ostruhové kolo je poháněno vlastním servem. Po Zlínu 526 AFS od Petra Doubravy, o kterém jsem se zmiňoval v reportáži z Amperfestu, je to druhá stavebnice v rozsypu této slavné české legendy. Jsem rád, že se čeští výrobci nesnaží konkurovat Číně a nabízejí něco pro kreativní modeláře, kterých je mezi námi stále dost.

DA 42 Twin Star je klenot. Mezi moderními sportovními letadly patří k mým nejoblíbenějším pro nesporně ladné tvary, které mu dali jeho tvůrci z firmy Diamond Aircraft. Originál byl prvním letadlem s naftovými motory. Jeho model o rozpětí 2 690 mm postavil Jaroslav Velíšek. Trup, winglety a motorové kryty jsou laminátové, křídlo a VOP konstrukční. Podvozek je tříkolový Giezendanner, který se na západ od našich hranic pro elektromakety používá poměrně často, nicméně u nás je zejména kvůli své ceně poměrně vzácný. Twin Star létá krásně, a i když byl zalétán jen pár dní před akcí, je vidět, že svého velkého bratra nezapře. Protože jsou nachystané laminátové díly, doufám, že tento kousek nebude jediný.

P-51D Mustang Miss Amerika postavil František „Flyhawk“ Valent ze stavebnice Hangar 9. Model o rozpětí 1 640 mm doplnil dalšími detaily a osadil upraveným zatahovacím podvozkem.

Létající jachtu na suchu aneb Sikorski S-38 předvedl Václav Janko. Model je klasické konstrukce, balza a překližka s potahem z textilní fólie Proficover, spousta maketových doplňků, moc pěkná modelářská práce. Létá velmi důstojně, ostatně rozpětí je úctyhodné, plných 3 600 mm, a hmotnost 17 000 g. Pohon tohoto „drobečka“ víc než dostatečně obstarají dva motory AXI 5330 F3A napájené Li-pol 12s4p. Na horizontální let prý postačuje 12 A, ale s plným plynem berou 96 A.

Bücker 131 Jungmann Milana Materny jsem sice viděl už na loňském JETI Model Meetingu, ale pokud si dobře pamatuji, tak tehdy voněl novotou a v sobotu nelétal. Jsem rád, že ho Milan „vyvenčil“ v letoš-

S prototypem modelu Zlín Z-226A Modellstudia Tupesy létal Zdeněk Hubáček mladší

ním hlavním programem před diváky, vždyť Bu 131 alias Aero C-104 je kus naší letecké historie a slavný modro-červený kousek s imatrikulací OK-RXE už viděli návštěvníci mnoha leteckých dnů. Model je postavený ze stavebnice Modellstudia Tupesy, má laminátový trup, konstrukční křídla, rozpětí 2 000 mm, hmotnost 8 500 g a je poháněn motorem AXI 5345/14. Stejně jako předloha má skvělé letové vlastnosti a zaletí vše, co originál. A busta pilota od Václava Sádla je jako živá, jen promluvit.

František Valent zvaný Flyhawk létal s P-51D Mustang Miss Amerika. Mustang je modelářsky oblíbená předloha pro své krásné ladné tvary a skvělé letové vlastnosti. Model je postaven ze stavebnice firmy Hangar 9 a Flyhawk doplnil některé detaily, aby se víc přiblížil k vzhledu předlohy. Rozpětí je 1 640 mm, hmotnost 3 600 g a pohon tvoří motor Dualsky 1 600 W s vrtulí 15/10 a osmi články A123 2 300 mAh. Za-

Sikorski S-38 Václava Janko o rozpětí 3 600 mm je poháněn dvěma motory AXI 5330 F3A

a myslím si, že se dostalo na každého, byť třeba jen kravatou s kapesníčkem. Jak jsem se zmínil v úvodu, počasí opravdu vydrželo až do losování (mezi znalci se šeptá, že to má vždy Franta s „tím nahoře“ domluvené); potom už přišla meteorology avizovaná fronta a přišlo a přišlo. Hodně účastníků začalo balit a vzhledem ke špatné prognóze na neděli se rozjelo k domovům.

Pevně věřím, že tento ročník JETI Model Meetingu nebyl poslední a už se těším na konec srpna příštího roku. A na skvělý Machačovic guláš s chlebem a cibulí.

Pavel Mlýnek

tahovací podvozek, který je mimochodem předělaný tak, aby svíral s křídlem stejný úhel jako na předloze, je u modelů v této velikosti samozřejmostí.

V závěru celé akce proběhlo losování cen

Bücker 131 Jungmann Milana Materny ze stavebnice Modellstudia Tupesy má rozpětí 2 000 mm a je poháněn motorem AXI 5345/14

